

9. CVIČENÍ Z DATOVÝCH STRUKTUR 1, ZS23/24

Opět hešování (hurá!): řešení kolizí lineárním přidáváním a kukačkou

1. *Rozcvička s černou skříňkou.* Dostali jste hešovací funkci $h : \mathcal{U} \rightarrow [m]$, o které nic nevíte, pouze můžete nechat vyhodnotit $h(x)$ pro zadané $x \in \mathcal{U}$. Kolik vyhodnocení funkce potřebujete, abyste zaručeně našli k -tici různých prvků, která se zahešuje do jedné přihrádky?

Řešení. $m \cdot (k - 1) + 1$ vyhodnocení, neboť všechny buňky mohou být zaplněny $k - 1$ prvky než najdeme požadovanou k -tici

2. *Lineární přidávání s většími skoky.* Uvažujme hešování s otevřenou adresací řízené obecnou lineární posloupností $h(x, i) = (f(x) + c \cdot i) \bmod m$, kde c je konstanta nesoudělná s velikostí tabulky m . Srovnajte jeho chování s obyčejným lineárním přidáváním.

Řešení. Pro libovolné c nesoudělné s m se chová stejně jako běžné lineární přidávání se skokem 1 — také se tvoří srůstající řetězce, jen pro permutaci indexů danou přičítáním c . Pro $c = 1$ dostáváme ostatně běžné lineární přidávání. Pro $c > 1$ se však tento přístup chová hůře ke keším.

3. *Opravdové mazání pro lineární přidávání.* Na přednášce bylo řešení kolizí pomocí lineárního přidávání s tím, že pokud prvek mažeme, pouze ho označíme za smazaný („postavíme tam pomníček“). Zkuste domyslet detaily a alternativní řešení:

- Pokud provedeme hodně operací mazání, bude hešovací tabulka obsahovat více označených (tj. smazaných) prvků než nesmazaných. Co provést v takovém případě? Jak zajistit konstantní amortizovanou časovou složitost (ve střední hodnotě) pro libovolnou sekvenci operací Insert a Delete? (Můžete předpokládat větu z přednášky o střední hodnotě délky řetězků.)
- Alternativní způsob: mazaný prvek skutečně smažeme a poté vhodně přesuneme nějaké prvky. Vymyslete, jak to přesně udělat, abychom pak mohli vyhledat všechny nesmazané prvky (tedy abychom tabulku „nerozbili“).

Řešení.

- Pokud tabulka obsahuje (např.) polovinu prvků, které jsou již označené za smazané, tak vše přehešujeme. To má pořád amortizovanou konstantní složitost (v průměru a za předpokladu, že srůstající řetězky jsou v průměru konstantně dlouhé).
- Po smazání prvku nám může vzniknout mezera v řetězku a pak bychom nemohli vyhledat prvky, které jsou v řetězku za mezerou. Cílem je posunout celý řetězek od smazaného prvku dál o jedno doleva (indexy modulo m), je akorát potřeba dávat pozor na to, že nesmíme posunout prvek před pozici, kam se zahešuje.